

h. At første Afsnit bliver fjerde, og affattes saaledes:

„For Born, der høre til Troessamfund, i hvilke Confirmation ikke finder Sted, skal Udskrivning af Skolen, eller den ovennævnte Aftest, naar denne træder istedetfor saadan Udskrivning, medføre de til Confirmationen knyttede borgerlige Virkninger.“

ad § 12.

6) Forslag af Blechingberg:

At til Slutningen sættes Komma og tilføies:

„og ikke begge ere af christelig Troessekjendelse.“

Ordføreren (Orsted): Jeg finder det naturligere, at Bedkommende, der have stillet Ændringsforslag, først tage Ordet.

Blechingberg: De Bemærkninger, som jeg med det ærede Things Tilladelse vil fremkomme med, knytte sig i Særdeleshed til det Ændringsforslag, jeg har stillet til § 2. Jeg tillod mig ved Sagens foregaaende Behandling at Fremhæve, hvorlunde jeg ikke skjønnede reitere, end at en Lov, der handlede om Ægtefælskab, Daab, Confirmation saavelsom ogsaa om Etkiømskise, berørte de kirkelige Forhold paa en indgribende Maade, og saaledes, at man væsentligt maatte ønske, at, for en saadan Lov kom under Behandling, maatte Grundlovens §§ 80 og 83 med Hensyn til Ordningen af de kirkelige Forhold være blevne bragte i Udførelse. Man maatte ønske, og det har navnlig været mit Ønske, at man havde kunnet behjælpe sig med administrative Foranstaltninger, indtil Tiden var moden til, at det i denne Henseende Fornødne kunde finde Sted. Forholdene have imidlertid indvirket paa Sagens Gang saaledes, at, uagtet den nævnte Ordning ikke har fundet Sted, nærværende Lov foreligger, og den skal knytte sig til Grundlovens 84de §. Deri skal dens Berettigelse paa nærværende Tid søges. Dette forudsat, er det nu min Formening, at man maatte begrænde nærværende Lov efter Fornødenheden, og, forsaavidt man ikke kan komme til Overbeviisning om, at det er nødvendigt for nærværende Tid at træffe saadanne Foranstaltninger, saa maa man være imod dem; idetmindste vil jeg

da være det. Jeg har nu — og det er den Tanke, som ligger til Grund for mit Ændringsforslag til den anden Paragraph, — været af den Formening, at der, hvad Ægtefælskab angaaer, er en væsentlig Forskiel imellem, om begge Ægtefolk ere Christne, eller om dette ikke er Tilfældet, idet jeg nemlig formener, at, naar begge Ægtefolk ere Christne, saa følger det deraf, at en christelig Vielse maa kunne finde Sted, og, forsaavidt Talen ikke er om et af de Samfund, der berøres i den første Paragraph, maa en Vielse kunne udføres ved berettigede Geistlige. Det er i Særdeleshed vensynligt for mig, hvorledes den anden Paragraph er uberettiget, naar jeg tænker mig Forholdet imellem Folkekirken paa den ene Side og den Kreds af andre Troessekjendere, som ere talrigt her i Landet, nemlig de Reformeerte, paa den anden Side. De Reformeertes Tal er efter det statistiske Tabelværk imellem 12 og 13,00 — et Tal, der langt overstiger de øvrige christelige Bekjendtes, som ere udenfor Folkekirken, og det er vel bekjendt, at Forskiellen imellem den evangelisk-lutheriske Kirkes Lære og den reformeerte Kirkes er saa ringe, at det for mig er aldeles ufatteligt, at der skulde være nogen Nødvendighed for at fravige den kirkelige Vielse navnlig paa denne Grundvold. Det er jo imidlertid Tilfældet, at den 2den Paragraph i Loven er afsattet saa omfattende, naar det hedder: paa samme Maade kan Ægtefælskab stiftes mellem Personer, der høre til forskellige, om end her i Landet anerkjendte, Troessamfund, at dernæst indbefattes ethvert Ægtefælskab mellem en Person af Folkekirken paa den ene Side og en Reformeert paa den anden Side. Hvad dernæst angaaer en ægtefælskabelig Forbindelse mellem en Person af Folkekirken paa den ene Side og en Katholik paa den anden Side — hvorved jeg bemærker, at Antallet af Katholiker er angivet til Noget over 700 her i Landet —, da formener jeg, at et saadant Ægtefælskab maa kunne udføres ved en luthersk Præst, og, vin-der den 9de § Bisfald, saa er den Indskrænkning hævet, som tidligere fandt Sted, saa er der en større Frihed med Hensyn til Bestemmelsen angaaende Børnenes Opdragelse, og ligesaa vist kan en saadan Vielse udføres af en katholsk